Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 575/2007/EG**

av den 23 maj 2007

om inrättande av Europeiska återvändandefonden för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”

(EUT L 144, 6.6.2007, s. 45)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets beslut nr 258/2013/EU av den 13 mars 2013	L 82	1	22.3.2013

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 575/2007/EG

av den 23 maj 2007

om inrättande av Europeiska återvändandefonden för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar”

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.2 b och 63.3 b,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([3]), och

av följande skäl:

(1) För att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa föreskrivs i fördraget både åtgärder för att säkerställa den fria rörligheten för personer, tillsammans med kompletterande åtgärder avseende kontroller vid yttre gränser, asyl och invandring, och andra åtgärder som rör asyl, invandring och skyddet för tredjelandsmedborgares rättigheter.

(2) Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 bekräftade sin vilja att upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Därför bör en gemensam europeisk politik för asyl och migration samtidigt inbegripa rättvis behandling av tredjelandsmedborgare och bättre hantering av migrationsflödena.

(3) En effektiv gemenskapspolitik för återvändande är ett nödvändigt komplement till en trovärdig politik för asyl och laglig invandring samt en viktig del i kampen mot olaglig invandring. Medlemsstaterna har öronmärkt avsevärda belopp för att genomföra återvändandeprogram och insatser för påtvingat återvändande. Gemensamma åtgärder på området från Europeiska unionens sida, finansierade med lämpliga ekonomiska medel från gemenskapen, kan stödja medlemsstaterna, betona nödvändigheten av att återsända personer som vistas olagligt i medlemsstaterna och bidra till ökad solidaritet medlemsstaterna emellan.

([1]) EUT C 88, 11.4.2006, s. 15.
([2]) EUT C 115, 16.5.2006, s. 47.
([3]) Europaparlamentets yttrande av den 14 december 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 7 maj 2007.

▼B

(4) Den 28 februari 2002 antog rådet en övergripande strategi mot olaglig invandring och människohandel i Europeiska unionen ([1]), där rådet betonade att politiken för återtagande och återsändande utgör en integrerad och avgörande del i kampen mot olaglig invandring och fastställde två beståndsdelar som en gemenskapspolitik om återtagande och återsändande bör grundas på, nämligen gemensamma principer och gemensamma åtgärder, inom ramen för ett förbättrat administrativt samarbete mellan medlemsstaterna.

(5) Rådets handlingsprogram för återvändande av den 28 november 2002, grundat på kommissionens meddelande av den 14 oktober 2002 om en gemenskapspolitik för återvändande av personer som vistas olagligt, gäller hela kedjan av åtgärder i samband med hanteringen av återvändande i medlemsstaterna och omfattar såväl tredjelandsmedborgares påtvingade och frivilliga återvändande som de centrala skedena i återvändandet, inklusive förberedelser och uppföljning.

(6) Vid mötet i Thessaloniki den 19 och 20 juni 2003 uppmanade Europeiska rådet kommissionen att undersöka alla aspekter av ett separat gemenskapsinstrument om återvändande, för att i synnerhet främja prioriteringarna i handlingsprogrammet för återvändande.

(7) I sina slutsatser om prioriteringar för en framgångsrik gemensam återtagandepolitik av den 2 november 2004 framhöll rådet att gemenskapens återtagandeavtal i hög grad bidrar till att den gemensamma hanteringen av migrationsströmmarna blir effektiv och är av stort värde i kampen mot olaglig invandring. De utgör en viktig del av dialogen och samarbetet mellan Europeiska unionen och olagliga invandrares ursprungsländer, tidigare bosättningsländer och transiteringsländer.

(8) I enlighet med rådets slutsatser av den 8 juni 2004, där budgetmyndigheten uppmanas att möjliggöra förberedande åtgärder och kommissionen uppmanas att beakta rådets synpunkter på utvecklingen av integrerade återvändandeplaner i nära samarbete med medlemsstaterna, inleddes förberedande åtgärder för perioden 2005–2006.

(9) Vid mötet i Bryssel den 4 och 5 november 2004 åberopade Europeiska rådet Haagprogrammet för att inleda den förberedande etappen av en europeisk återvändandefond (nedan kallad ”fonden”) och inrätta fonden senast 2007, med beaktande av utvärderingen av den förberedande etappen.

(10) I november 2004 noterade rådet ordförandeskapets rapport om en analys av inrapporterad bästa praxis avseende återvändande till vissa länder. I rapporten fastslås att det finns många lösningar men också ett behov av mer praktiskt samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller återvändande. I rapporten antyds möjligheter till ett mer integrerat arbetssätt på såväl nationell nivå som på gemenskapsnivå i fråga om både återvändandepolitik och allmän politik. Dessutom noteras medlemsstaternas bästa praxis avseende tredjelandsmedborgares frivilliga eller påtvingade återvändande

([1]) EGT C 142, 14.6.2002, s. 23.

▼B

till deras ursprungs- eller transitländer, till exempel främjande av program för bistånd till frivilligt återvändande som syftar till hållbart återvändande, rådgivning i samband med återvändande samt genomförande av gemensamma insatser för återvändande, bland annat med chartrade flygplan.

(11) Det är nödvändigt att gemenskapen får ett instrument som är utformat för att stödja och uppmuntra medlemsstaternas insatser, för att förbättra alla aspekter av hanteringen av återvändande på grundval av principen om integrerad hantering av återvändande, och som syftar till att stödja ett rättvist och effektivt genomförande av gemensamma normer för återvändande, i enlighet med gemenskapens lagstiftning om återvändande.

(12) Under 2007 bör ingen finansiering ske genom detta beslut, för att hänsyn skall kunna tas till resultaten av de förberedande åtgärderna för återvändande under 2005 och 2006, på grundval av en rapport från kommissionen om utvärderingen av dessa åtgärder.

(13) De berörda gemensamma normerna är särskilt rådets direktiv 2001/40/EG av den 28 maj 2001 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av tredjelandsmedborgare ([1]), och dess följdbeslut som är rådets beslut 2004/191/EG av den 23 februari 2004 om fastställande av kriterier och närmare föreskrifter för ersättning för finansiella obalanser som uppstår till följd av tillämpningen av direktiv 2001/40/EG av den 29 april 2004 om ömsesidigt erkännande av beslut om avvisning eller utvisning av medborgare i tredje land ([2]) samt rådets beslut 2004/573/EG om organisation av gemensamma flygningar för återsändande från två eller flera medlemsstaters territorium av tredjelandsmedborgare vilka omfattas av enskilda beslut om återsändande ([3]).

(14) Detta gäller också framtida gemenskapsinstrument, till exempel instrument om gemensamma normer och förfaranden i medlemsstaterna för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstatens territorium, vilka bör skapa lika villkor inom Europeiska unionen för återsändandeförfaranden och därför fastställa villkor för de återsändandeåtgärder som medlemsstaterna skall vidta och gränserna för dessa.

(15) Medlemsstaterna bör se till att åtgärder inom ramen för fonden respekterar de skyldigheter som härrör från de grundläggande rättigheterna, vilka särskilt återfinns i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna), Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New Yorkprotokollet av den 31 januari 1967, samt, i tillämpliga fall, andra relevanta internationella instrument, till exempel 1989 års FN-konvention om barnets rättigheter.

(16) Med hänsyn till att kollektiv utvisning är förbjuden enligt protokoll 4 till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna bör gemensamma återsändanden som kan finansieras enligt detta beslut endast avse personer som omfattas av enskilda beslut om återsändande.

([1]) EGT L 149, 2.6.2001, s. 34.
([2]) EUT L 60, 27.2.2004, s. 55.
([3]) EUT L 261, 6.8.2004, s. 28.

▼B

(17) Mot bakgrund av fondens tillämpningsområde och syfte bör den inte under några förhållanden stödja åtgärder som avser områden och centrum för kvarhållande av personer i tredjeländer.

(18) Såsom anges i det handlingsprogram för återvändande, som rådet godkände den 28 november 2002, och som konsekvent bekräftas i Europeiska Unionens instrument på detta område, särskilt i rådets slutsatser om frivilligt återvändande från den 2 november 2005, är frivilligt återvändande en viktig del av en balanserad, effektiv och hållbar strategi för återvändande.

(19) Stödberättigande åtgärder inom ramen för den integrerade hanteringen av återvändande bör ta hänsyn till den särskilda situationen för utsatta personer.

(20) För att öka effektiviteten i hanteringen av återvändande på nationell nivå bör fonden också omfatta åtgärder i samband med att personer som inte är skyldiga att lämna territoriet återvänder frivilligt, till exempel asylsökande som ännu inte har fått avslag på sin ansökan eller personer som åtnjuter någon form av internationellt skydd enligt rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet ([1]) eller personer som åtnjuter tillfälligt skydd enligt rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta ([2]).

(21) Ett av beslutets viktigaste mål bör vara att främja integrerad hantering av återvändande på nationell nivå. Medlemsstaterna uppmanas att genomföra insatser för återvändande på grundval av integrerade åtgärdsplaner för återvändande där det görs en analys av situationen i den berörda medlemsstaten med avseende på målgrupperna, fastställs mål med avseende på planerade insatser och, i samarbete med berörda aktörer såsom FN:s högkommissariat för flyktingar (UNHCR) och Internationella organisationen för migration (IOM), erbjuds återvändandeprogram med inriktning på faktiska och hållbara återvändanden med hjälp av olika åtgärder. Vid behov bör integrerade återvändandeplaner regelbundet utvärderas och justeras.

(22) För att uppmuntra personer att återvända frivilligt, särskilt personer som inte är skyldiga att lämna territoriet, bör de återvändande erbjudas särskilda incitament som förmånsbehandling genom ökat bistånd i samband med återvändandet. Denna typ av frivilligt återvändande ligger i allas intresse – den återvändande kan resa tillbaka under värdiga former och myndigheterna kan lösa problemet på ett kostnadseffektivt sätt. Medlemsstaterna bör uppmanas att i första hand använda sig av frivilligt återvändande.

([1]) EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.
([2]) EGT L 212, 7.8.2001, s. 12.

▼B

(23) Ur politisk synvinkel är emellertid frivilligt återvändande och påtvingat återvändande två åtgärder som är kopplade till varandra och ömsesidigt förstärkande. Därför bör medlemsstaterna uppmuntras att inom ramen för sin hantering av återvändande se till att dessa båda metoder bättre kompletterar varandra. Det föreligger ett uppenbart behov av att tvinga personer att återvända för att värna om integriteten i såväl Europeiska unionens invandrings- och asylpolitik som medlemsstaternas invandrings- och asylsystem. Möjligheten till att tvinga personer att återvända är således en förutsättning för att politiken inte skall undergrävas och för att stärka rättsstatsprincipen, vilken i sig är avgörande för upprättandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Därför bör beslutet stödja medlemsstaternas åtgärder för att underlätta påtvingat återvändande.

(24) De största hindren som medlemsstaterna möter när det gäller återvändande uppstår dessutom ofta i samband med påtvingat återvändande. Ett betydande hinder är osäkerheten om de berörda personernas identitet och/eller avsaknaden av nödvändiga resehandlingar. För att åtgärda sådana problem bör medlemsstaterna uppmuntras att förbättra samarbetet med tredjeländers konsulära myndigheter och att öka informationsutbytet och det operativa samarbetet både inbördes och med sådana myndigheter.

(25) Det är även absolut nödvändigt att det genom detta beslut riktas stöd till särskilda åtgärder i de medlemsstater som anser det lämpligt, till förmån för återvändande i ursprungslandet, främst för att se till att de verkligen återvänder till sin hemstad eller hemregion under godtagbara förhållanden och dessutom för att stödja en långsiktig återanpassning i samhället. Sådana åtgärder bör inte bestå av stöd till tredjelandet som sådant och bör vara biståndsberättigande endast om det finns en nödvändig fortsättning som omfattar åtgärder som inletts och huvudsakligen utförts på medlemsstaternas territorium inom ramen för en integrerad återvändandeplan.

(26) Dessutom bör dessa åtgärder samverka med åtgärder som stöds av gemenskapsinstrument om externt bistånd, särskilt det tematiska programmet om asyl och migration.

(27) Det här beslutet har utformats som en del av ett sammanhängande ramverk vilket även omfattar Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2008–2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” ([1]), Europaparlamentets och rådets beslut nr 574/2007/EG av den 23 maj 2007 om inrättande av Fonden för yttre gränser för perioden 2007–2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” ([2]) samt rådets beslut 2007/.../EG av den 23 maj 2007 om inrättande av Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare för perioden 2007-2013 som en del av det allmänna programmet ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” ([3]), och som syftar till en rättvis ansvarsfördelning

([1]) Se sidan 1 i detta nummer av EUT.
([2]) Se sidan 22 i detta nummer av EUT.
([3]) Ännu ej offentliggjort i EUT.

▼B

mellan medlemsstaterna vad gäller de ekonomiska effekterna av införandet av integrerad förvaltning av Europeiska unionens yttre gränser och genomförandet av en gemensam asyl- och invandringspolitik enligt del tre, avdelning IV i fördraget.

(28) Den europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser som inrättades i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2007/2004 ([1]) (nedan kallad ”byrån”) har bland annat till uppgift att tillhandahålla nödvändigt stöd för att organisera medlemsstaternas gemensamma insatser för återvändande och fastställa de bästa metoderna för att skaffa fram resehandlingar och återsända tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium. I enlighet med detta bör byrån säkerställa att villkoren för en effektiv samordnad insats för återvändande mellan medlemsstater uppfylls, samtidigt som det överlåts till de behöriga nationella myndigheterna att genomföra och organisera de gemensamma insatserna för återvändande. Därför bör byrån kunna använda medel som gjorts tillgängliga genom gemenskapsåtgärder inom ramen för detta beslut.

(29) Stödet från fonden skulle bli effektivare och mer målinriktat om medfinansieringen av stödberättigande åtgärder grundas på strategisk flerårig programplanering som utformas av varje medlemsstat i samråd med kommissionen.

(30) På grundval av strategiska riktlinjer som antas av kommissionen bör varje medlemsstat utarbeta ett flerårigt programplaneringsdokument med beaktande av medlemsstatens specifika situation och behov, och fastställa sin utvecklingsstrategi som bör utgöra ramen för att förbereda genomförandet av de åtgärder som skall ingå i de årliga programmen.

(31) Beträffande förvaltning tillsammans med medlemsstaterna enligt artikel 53.1 b i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([2]) (nedan kallad ”budgetförordningen”) bör villkoren för att kommissionen skall kunna utöva sitt ansvar när det gäller genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget fastställas och skyldigheterna i samband med medlemsstaternas samarbete klargöras. Genom att tillämpa dessa villkor skulle kommissionen kunna försäkra sig om att medlemsstaterna använder fonden på ett lagligt och korrekt sätt och i enlighet med principen om en sund ekonomisk förvaltning i den mening som avses i artikel 27 och artikel 48.2 i budgetförordningen.

(32) Kommissionen bör fastställa en preliminär fördelning av tillgängliga åtagandebemyndiganden med hjälp av en objektiv och öppen metod.

(33) Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att se till att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar väl samt säkerställa

([1]) EUT L 349, 25.11.2004, s. 1.
([2]) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG, Euratom) nr 1995/2006 (EUT L 390, 30.12.2006, s. 1).

▼B

kvaliteten i genomförandet. Därför är det nödvändigt att fastställa generella principer och nödvändiga funktioner som alla program bör uppfylla.

(34) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna bör medlemsstaterna ha huvudansvaret för genomförandet och kontrollen av fondens insatser.

(35) Medlemsstaternas skyldigheter när det gäller förvaltnings- och kontrollsystem, attestering av utgifter samt förebyggande, upptäckande och korrigering av oegentligheter och överträdelser av gemenskapslagstiftningen bör fastställas för att säkerställa ett effektivt och korrekt genomförande av deras fleråriga och årliga program. När det gäller förvaltning och kontroll är det särskilt viktigt att fastställa formerna för hur medlemsstaterna skall säkerställa att systemen har införts och fungerar tillfredsställande.

(36) Utan att det påverkar kommissionens befogenheter när det gäller finansiell kontroll bör samarbetet mellan medlemsstaterna och kommissionen på detta område uppmuntras.

(37) Effektiviteten hos och verkningarna av de åtgärder som stöds av fonden beror också på utvärderingen av dessa och på spridningen av resultaten. Medlemsstaternas och kommissionens ansvar i detta avseende samt metoder som garanterar utvärderingens tillförlitlighet och den tillhörande informationens kvalitet bör formellt fastställas.

(38) Åtgärderna bör utvärderas så att deras verkan kan ses över och bedömas efter halva tiden. Utvärderingen bör integreras i åtgärderna för övervakning av projektet.

(39) Med tanke på betydelsen av att gemenskapsfinansiering synliggörs bör kommissionen tillhandahålla vägledning för att underlätta för varje myndighet, icke-statlig organisation, internationell organisation eller annan enhet som beviljas medel från denna fond att på lämpligt sätt bekräfta mottagandet av stödet, med beaktande av praxis för andra instrument under delad förvaltning som exempelvis strukturfonderna.

(40) Genom detta beslut fastställs, för hela den tid programmet pågår, en finansieringsram som utgör den särskilda referensen för budgetmyndigheten under det årliga budgetförfarandet enligt punkt 37 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ([1]).

(41) Eftersom målet för detta beslut, nämligen att främja att tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna återvänder enligt gemensamma normer och enligt principen om integrerad hantering av återvändande, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

([1]) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

▼B

(42) De åtgärder som krävs för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(43) Eftersom den åtgärden i detta beslut som gäller antagandet av strategiska riktlinjer har allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta beslut bland annat genom att stryka vissa av dessa delar eller genom att komplettera detta beslut genom tillägg av nya icke väsentliga delar, bör den antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG. Av effektivitetsskäl bör de normala tidsfristerna för det föreskrivande förfarandet med kontroll förkortas för antagandet av de strategiska riktlinjerna.

(44) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar inte Danmark i antagandet av detta beslut, som varken är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

(45) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har Irland genom en skrivelse av den 6 september 2005 meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

(46) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, som är fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har Förenade kungariket genom en skrivelse av den 27 oktober 2005 meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.

(47) I enlighet med artikel 67.2 andra strecksatsen i fördraget har, genom rådets beslut 2004/927/EG av den 22 december 2004 om att låta delar av de områden som omfattas av avdelning IV i tredje delen av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen regleras av förfarandet i artikel 251 i det fördraget, det förfarande som avses i artikel 251 i fördraget ([2]) gjorts tillämpligt inom de områden som omfattas av artikel 62.1, 62.2 a och 62.3 samt artikel 63.2 b och 63.3 b i fördraget,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, MÅL OCH ÅTGÄRDER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

Genom detta beslut inrättas Europeiska återvändandefonden (nedan kallad ”fonden”) för perioden från och med den 1 januari 2008 till och med den 31 december 2013 som en del av en enhetlig ram som även

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).
([2]) EUT 396, 31.12.2004, s. 45.

▼B

inbegriper beslut nr 573/2007/EG, beslut nr 574/2007/EG och beslut 2007/.../EG för att bidra till att förstärka området med frihet, säkerhet och rättvisa samt tillämpningen av principen om solidaritet mellan medlemsstaterna.

I detta beslut fastställs de mål som fonden bidrar till, hur den skall genomföras, vilka finansiella medel som står till förfogande och enligt vilka kriterier de tillgängliga medlen skall fördelas.

I beslutet fastställs fondens förvaltningsregler som bland annat omfattar finansiella bestämmelser samt övervaknings- och kontrollmekanismer vilka bygger på delat ansvar mellan kommissionen och medlemsstaterna.

Artikel 2

Fondens allmänna mål

1. Fondens allmänna mål skall vara att stödja medlemsstaternas ansträngningar för att förbättra alla aspekter av hanteringen av återvändande, genom att tillämpa principen om integrerad hantering och genom att föreskriva gemensamma åtgärder som skall genomföras av medlemsstaterna eller nationella åtgärder för att uppnå gemenskapsmål enligt solidaritetsprincipen, med hänsyn till gemenskapslagstiftningen på området och med fullständigt beaktande av de grundläggande rättigheterna.

2. På initiativ från medlemsstaterna eller kommissionen skall fonden bidra till att finansiera tekniskt stöd.

Artikel 3

Särskilda mål

1. Fonden skall bidra till att följande särskilda mål uppnås:

a) Att medlemsstaterna inrättar och förbättrar organisationen och genomförandet av sin integrerade hantering av återvändande.

b) Att stärka samarbetet mellan medlemsstaterna inom ramen för den integrerade hanteringen av återvändande och genomförandet av denna.

c) Att främja en effektiv och enhetlig tillämpning av gemensamma normer för återvändande i linje med den politiska utvecklingen på området.

2. Integrerad hantering av återvändande skall i synnerhet innebära att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna utarbetar och genomför integrerade återvändandeplaner som

a) grundar sig på en heltäckande bedömning av situationen i medlemsstaten med avseende på målgruppen eller en specifik fråga som rör återvändande samt utmaningarna i samband med de planerade insatserna (exempelvis sådana som gäller att skaffa fram resehandlingar eller andra praktiska hinder för återvändandet), i förekommande fall med beaktande av antalet ärenden; den heltäckande bedömningen skall göras i samarbete med samtliga berörda myndigheter och partner,

b) syftar till att utarbeta ett stort antal åtgärder för att uppmuntra program till stöd för tredjelandsmedborgare som frivilligt vill återvända, särskilt för personer som inte längre uppfyller villkoren för inresa till och vistelse på medlemsstatens territorium, samt i nödvändiga fall för att genomföra insatser som tvingar sådana personer att återvända, med fullständigt beaktande av humanitära principer och med respekt för deras värdighet,

▼B

c) inkluderar en plan och/eller en tidtabell och, i tillämpliga fall, innehåller en periodisk utvärderingsmekanism som tillåter justeringar av planeringen och bedömningen av planens praktiska inverkan, och

d) inkluderar, om medlemsstaterna anser detta vara lämpligt, åtgärder för att underlätta samarbetet mellan de behöriga administrativa, brottsbekämpande och rättsvårdande organen, i förekommande fall, på olika förvaltningsnivåer.

3. Integrerade återvändandeplaner skall i synnerhet vara inriktade på faktiska och hållbara återvändanden genom sådana åtgärder som effektiv information före avresan, researrangemang samt transitresor i återvändandelandet både för dem som återvänder frivilligt och för dem som tvingas till det. För att främja frivilligt återvändande bör man så långt det är möjligt erbjuda incitament till frivilligt återvändande, till exempel bistånd i samband med återresan.

I fall där medlemsstaterna anser det lämpligt kan de också erbjuda mottagande- och återanpassningsstöd.

Artikel 4

Stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. Åtgärder som gäller målet i artikel 3.1 a, och särskilt följande, skall berättiga till stöd från fonden:

a) Inrättande eller förbättring av ett effektivt, stabilt och varaktigt operativt samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter och tredjeländers konsulära myndigheter och invandringsmyndigheter för att skaffa fram resehandlingar inför tredjelandsmedborgares återvändande och säkerställa skyndsamma och framgångsrika återsändanden.

b) Främjande av olika sätt att tillhandahålla information om återvändande så tidigt som möjligt i asyl- och invandringsförfaranden och att uppmuntra enskilda tredjelandsmedborgare att utnyttja möjligheten till frivilligt återvändande.

c) Underlättande av frivilligt återvändande för tredjelandsmedborgare, särskilt med hjälp av understödda program för frivilligt återvändande för att garantera ett faktiskt och hållbart återvändande.

d) Utformande av samarbetsmetoder mellan nationella, regionala och lokala myndigheter samt myndigheter i städerna och andra offentliga myndigheter på olika nivåer för att ge tjänstemännen möjlighet att snabbt få tillgång till information om erfarenheter och praxis i samband med återvändande på andra ställen och, om möjligt, slå samman resurser.

e) Förenkling och genomförande av påtvingat återvändande för tredjelandsmedborgare som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa och vistelse, för att öka invandringspolitikens trovärdighet och integritet samt förkorta den period som personer som väntar på påtvingat återsändande är frihetsberövade.

2. Åtgärder som gäller målet i artikel 3.1 b, och särskilt följande, skall berättiga till stöd från fonden:

a) Samarbete i samband med insamling av information om ursprungslandet, det tidigare bosättningslandet eller transiteringslandet som kan överlämnas till personer som eventuellt kommer att återvända.

▼B

b) Samarbete kring utvecklingen av ett effektivt, stabilt och varaktigt operativt samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter och tredjeländers konsulära myndigheter och invandringsmyndigheter, för att underlätta konsulärt bistånd för att skaffa fram resehandlingar inför tredjelandsmedborgares återvändande och säkerställa skyndsamma och framgångsrika förfaranden för återsändande.

c) Utarbetande av gemensamma integrerade återvändandeplaner och genomförande av dessa, inklusive gemensamma program för frivilligt återvändande avseende vissa ursprungsländer, ursprungsregioner eller transitländer samt länder där personen tidigare bott.

d) Studier av den rådande situationen och möjligheter att stärka både det administrativa samarbetet mellan medlemsstater på återvändandeområdet och den roll som internationella och icke-statliga organisationer kan spela i sammanhanget.

e) Utbyte av information, bästa praxis, stöd och råd angående hanteringen av särskilt utsatta gruppers återvändande.

f) Anordnande av seminarier för handläggare om bästa praxis inriktade på särskilda tredjeländer och/eller regioner.

g) Gemensamma åtgärder som möjliggör mottagande av återtagna personer i ursprungsländer, länder där personen tidigare bott och transitländer.

h) Gemensam utveckling av åtgärder för att säkerställa hållbart återvändande för personer i ursprungslandet eller det land där de tidigare bott.

3. Åtgärder som gäller målet i artikel 3.1 c, och särskilt följande, skall berättiga till stöd från fonden:

a) Förbättring av de behöriga myndigheternas förmåga att snarast möjligt fatta kvalitativa beslut om återvändande.

b) Förbättring av de behöriga förvaltningsmyndigheternas förmåga att verkställa eller driva igenom skyndsamma beslut om återsändande med fullständig hänsyn till mänsklig värdighet och gällande europeiska säkerhetsnormer för sådana insatser.

c) Förbättring av de rättsliga myndigheternas förmåga att mer skyndsamt behandla överklagade utvisningsbeslut.

d) Anordnande av seminarier och gemensam fortbildning om juridiska och praktiska aspekter av insatserna för återvändande för personal inom behöriga nationella, regionala och lokala myndigheter samt myndigheter i städerna och andra behöriga förvaltningsmyndigheter, brottsbekämpande organ och rättsliga myndigheter.

e) Förbättring av de behöriga förvaltningsmyndigheternas förmåga att faktiskt genomföra gemensamma arrangemang för ömsesidigt erkännande och gemensamma insatser för återvändande, inklusive de rekommendationer, operativa normer och bästa metoder som fastställts på återvändandeområdet av byrån.

4. De åtgärder som avses i punkterna 1–3 skall särskilt främja genomförandet av bestämmelserna i tillämplig gemenskapslagstiftning om den gemensamma europeiska invandrings- och återvändandepolitiken.

▼B

Artikel 5

Stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

Åtgärder som stöds kan omfatta följande:

1. I samtliga fall av återvändande: allmän information om återvändande till tredjelandsmedborgare, rådgivning för enskilda om möjligheterna till frivilligt återvändande, kostnader för översättning, framskaffande av nödvändiga resehandlingar, kostnader för nödvändiga läkarkontroller före återvändandet, kostnader för resa och mat till de återvändande och deras ledsagare, inklusive vårdpersonal och tolkar, logi för ledsagare, inklusive vårdpersonal och tolkar, kostnader för transport i medlemsstaten och fram till återvändandelandet samt samarbete med myndigheterna i ursprungslandet, länder där personen tidigare bott eller transitländer.

2. I samtliga fall av återvändande: särskild hjälp till utsatta grupper som underåriga, ensamkommande underåriga, personer med funktionshinder, gamla personer, havande kvinnor, ensamstående föräldrar med minderåriga barn och personer som har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld.

3. Vidare i fall av påtvingat återvändande för tredjelandsmedborgare som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa och vistelse: stöd till kostnader för resa, mat och tillfällig logi som i fall av gemensamma insatser för återvändande erbjuds de återvändande och deras ledsagare från den deltagande medlemsstaten i den organiserande medlemsstaten före avresa.

4. Vidare i samband med frivilligt återvändande, där tredjelandsmedborgare inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa och vistelse: hjälp till dessa personer att förbereda återvändandet samt nödvändiga utgifter före återvändandet.

5. Vidare i de fall där tredjelandsmedborgare, som inte är skyldiga att lämna medlemsstaternas territorium, frivilligt återvänder och i andra fall, som medlemsstaterna bedömer vara lämpliga: ett mindre ekonomiskt bidrag till initiala utgifter efter återvändandet, transport av den återvändandes personliga tillhörigheter, lämplig tillfällig logi de första dagarna efter ankomsten till återvändandelandet – om nödvändigt på ett mottagningscentrum eller hotell – stöd till utbildning och anställning samt ett mindre stöd för att starta ekonomisk verksamhet när så är lämpligt.

6. Utbildning av personal vid behöriga förvaltningsmyndigheter, brottsbekämpande organ och rättsliga myndigheter, utstationering av dessa personalkategorier från andra medlemsstater för att säkerställa effektiv och enhetlig tillämpning av gemensamma normer för återvändande och iakttagande av de skyldigheter enligt internationella instrument som påverkar behandlingen av återvändande och stärka samarbetet, samt resor för att bedöma återvändandepolitikens resultat i tredjeländer.

7. I fall av operativt samarbete med tredjeländers konsulära myndigheter och invandringsmyndigheter för att skaffa fram resehandlingar och säkerställa skyndsamma förfaranden för återsändande: resekostnader och logi i medlemsstaterna för personalen vid myndigheter och avdelningar med ansvar för identifieringen av tredjelandsmedborgare samt verifieringen av deras resehandlingar.

▼B

8. I fall av återanpassningsåtgärder för tredjelandsmedborgare, som inte är skyldiga att lämna medlemsstaternas territorium: ekonomiska incitament och andra kortsiktiga åtgärder som är nödvändiga för att påskynda återanpassningen med tanke på den återvändandes personliga utveckling, till exempel utbildning, anställnings- och sysselsättningsstöd, startstöd till ekonomisk verksamhet samt bistånd och rådgivning efter återvändandet.

9. I fall av återanpassningsåtgärder för tredjelandsmedborgare, som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa och vistelse, när medlemsstaterna anser det lämpligt: ekonomiska incitament och andra kortsiktiga åtgärder som är nödvändiga för att påskynda återanpassningen med tanke på den återvändandes personliga utveckling, till exempel utbildning, anställnings- och sysselsättningsstöd, startstöd till ekonomisk verksamhet samt bistånd och rådgivning efter återvändandet, samt för åtgärder som gör att medlemsstaterna kan anordna ett lämpligt mottagande i tredjelandet när den återvändande personen anländer dit.

Artikel 6

Gemenskapens åtgärder

1. På kommissionens initiativ får högst 7 % av fondens tillgängliga medel användas för att finansiera gränsöverskridande åtgärder eller åtgärder av intresse för hela gemenskapen (nedan kallade ”gemenskapsåtgärder”) när det gäller återvändandepolitik och åtgärder för de målgrupper som avses i artikel 7.

2. För att berättiga till stöd skall gemenskapsåtgärderna särskilt uppfylla följande krav:

a) De skall främja gemenskapssamarbete i genomförandet av gemenskapslagstiftningen och god praxis.

b) De skall stödja inrättandet av nätverk för gränsöverskridande samarbete och pilotprojekt som grundas på gränsöverskridande partnerskap mellan organ i minst två medlemsstater och som utformats för att stimulera till innovation, underlätta utbyte av erfarenheter och god praxis samt höja kvaliteten i återvändandepolitiken.

c) De skall stödja gränsöverskridande kampanjer för att höja allmänhetens medvetenhet om frågorna.

d) De skall stödja undersökningar, spridning och utbyte av information om bästa praxis och alla andra aspekter av återvändandepolitiken, bland annat om användning av den modernaste tekniken, särskilt för att uppmuntra mer jämförande forskning om konsekvenserna av tidigare och nuvarande återvändandeprogram.

e) De skall stödja pilotprojekt och studier för att undersöka möjligheten till nya former av gemenskapssamarbete och gemenskapslagstiftning inom området.

f) De skall stödja medlemsstaternas utveckling och tillämpning av gemensamma statistiska redskap, metoder och indikatorer för att bedöma återvändandepolitikens utveckling, särskilt för att sprida statistik som är uppdelad i förhållande till frivilliga och påtvingade återvändanden.

g) De skall i samarbete med byrån stödja utarbetande och regelbunden uppdatering av en gemensam handbok om bästa praxis i fråga om återvändande, inbegripet om ledsagare.

▼B

h) De skall tillhandahålla stödtjänster för medlemsstaterna vid vederbörligen dokumenterade nödsituationer som kräver skyndsamma åtgärder.

3. Det årliga arbetsprogrammet, i vilket prioriteringar fastställs för gemenskapens åtgärder, skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 52.2.

Artikel 7

Målgrupper

1. Målgrupperna enligt detta beslut skall omfatta följande:

a) Alla tredjelandsmedborgare som ännu inte har fått ett slutgiltigt avslag på sin begäran om internationellt skydd i en medlemsstat och som får välja att utnyttja möjligheten till frivilligt återvändande, under förutsättning att de inte har förvärvat nytt medborgarskap eller lämnat medlemsstatens territorium.

b) Alla tredjelandsmedborgare som åtnjuter någon form av internationellt skydd enligt direktiv 2004/83/EG eller tillfälligt skydd enligt direktiv 2001/55/EG i en medlemsstat och som väljer att utnyttja möjligheten till frivilligt återvändande, under förutsättning att de inte har förvärvat nytt medborgarskap eller lämnat den medlemsstatens territorium.

c) Alla tredjelandsmedborgare som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa och/eller vistelse i en medlemsstat och som, i enlighet med sin skyldighet att lämna den medlemsstatens territorium, utnyttjar möjligheten till frivilligt återvändande.

d) Alla övriga tredjelandsmedborgare som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa och/eller vistelse i en medlemsstat.

2. Med tredjelandsmedborgare avses personer som inte är medborgare i Europeiska unionen i den mening som avses i artikel 17.1 i fördraget.

KAPITEL II

PRINCIPER FÖR STÖD

Artikel 8

Komplementaritet, överensstämmelse och förenlighet

1. Fonden skall ge stöd som kompletterar nationella, regionala och lokala åtgärder och som gör att gemenskapens prioriteringar integreras i åtgärderna.

2. Kommissionen och medlemsstaterna skall se till att stödet från fonden och från medlemsstaterna överensstämmer med gemenskapens verksamhet, politik och prioriteringar. Denna överensstämmelse skall särskilt anges i det fleråriga program som avses i artikel 19.

3. Insatser som finansieras av fonden skall vara förenliga med bestämmelserna i fördraget och i rättsakter som antagits i enlighet med dessa.

▼B

Artikel 9

Programplanering

1. Fondens mål skall uppnås inom ramen för den fleråriga programperioden 2008–2013 med en översyn efter halva tiden i enlighet med artikel 22. Den fleråriga programplaneringen skall omfatta prioriteringar och ett förfarande för förvaltning, beslutsfattande, revision och attestering.

2. De fleråriga program som har godkänts av kommissionen skall genomföras med hjälp av årliga program.

Artikel 10

Insatser enligt subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

1. Genomförandet av de fleråriga och årliga program som avses i artiklarna 19 och 21 skall falla under medlemsstaternas ansvar på lämplig territoriell nivå i enlighet med den enskilda medlemsstatens eget institutionella system. Ansvaret skall utövas i enlighet med detta beslut.

2. När det gäller revisionsbestämmelserna skall de resurser som kommissionen och medlemsstaterna använder variera beroende på gemenskapsstödets omfattning. Samma princip skall tillämpas på bestämmelser om utvärdering och rapporter om fleråriga och årliga program.

Artikel 11

Genomförande

1. Den gemenskapsbudget som avsatts till fonden skall genomföras i enlighet med artikel 53.1 b i budgetförordningen, med undantag av de gemenskapsåtgärder som avses i artikel 6 och det tekniska stöd som avses i artikel 16 i detta beslut.

2. Kommissionen skall utöva sitt ansvar för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget enligt följande:

a) Den skall kontrollera att medlemsstaterna har väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem i enlighet med de förfaranden som beskrivs i artikel 32.

b) Den skall helt eller delvis innehålla eller uppskjuta betalningar i enlighet med de förfaranden som beskrivs i artiklarna 41 och 42 om de nationella förvaltnings- och kontrollsystemen inte uppfyller kraven, och skall tillämpa eventuella andra nödvändiga finansiella korrigeringar i enlighet med de förfaranden som beskrivs i artiklarna 45 och 46.

Artikel 12

Partnerskap

1. Varje medlemsstat skall, i enlighet med gällande nationella regler och praxis, upprätta ett partnerskap med de myndigheter och organ som deltar i genomförandet av det fleråriga programmet eller som, enligt den berörda medlemsstaten, kan ge värdefulla bidrag till dess utveckling.

Sådana myndigheter och organ kan inbegripa behöriga regionala och lokala myndigheter samt behöriga myndigheter i städerna och andra offentliga myndigheter, internationella organisationer, särskilt UNHCR, och organ som företräder det civila samhället som exempelvis icke-statliga organisationer eller arbetsmarknadens parter.

▼B

2. Ett sådant partnerskap skall genomföras i full överensstämmelse med respektive parts institutionella, rättsliga och finansiella behörighet.

KAPITEL III

BUDGETRAM

Artikel 13

Sammanlagda medel

1. Finansieringsramen för genomförandet av detta beslut skall vara 676 miljoner EUR för perioden från och med den 1 januari 2008 till och med den 31 december 2013.

2. Budgetmyndigheten skall bevilja de årliga anslagen inom budgetramen.

3. Kommissionen skall utarbeta preliminära årliga fördelningar per medlemsstat i enlighet med kriterierna i artikel 14.

Artikel 14

Årlig anslagsfördelning till stödberättigande åtgärder i medlemsstaterna

1. Varje medlemsstat skall erhålla ett fast belopp på 300 000 EUR från fondens årliga tilldelning.

Detta belopp skall höjas till 500 000 EUR per år för perioden 2008–2013 för de medlemsstater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004.

Detta belopp skall höjas till 500 000 EUR per år för medlemsstater som ansluter sig till Europeiska unionen under perioden från 2007 till 2013 för den återstående delen av perioden 2008-2013 från och med året efter deras anslutning.

2. Återstoden av de årliga tillgängliga medlen skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

a) 50 % i förhållande till det totala antalet tredjelandsmedborgare som inte eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till och vistelse på medlemsstatens territorium och som är föremål för ett beslut om återvändande enligt nationell lag och/eller gemenskapslagstiftningen, dvs. ett förvaltnings- eller domstolsbeslut som fastslår eller förklarar att vistelsen sker olagligt och ålägger en person att återvända, avseende de tre föregående åren.

b) 50 % i förhållande till det antal tredjelandsmedborgare som faktiskt har lämnat medlemsstatens territorium till följd av ett förvaltnings- eller domstolsbeslut om att lämna landet, oberoende av om det rör sig om ett frivilligt eller påtvingat återvändande, avseende de tre föregående åren.

3. De tredjelandsmedborgare som avses i punkt 2 skall inte omfatta följande:

a) Tredjelandsmedborgare som befinner sig i ett transitområde i en medlemsstat och har vägrats inresa.

▼B

b) Tredjelandsmedborgare som av en medlemsstat skall återföras till en annan medlemsstat, särskilt om det sker i enlighet med rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat ([1]).

4. Referensuppgifterna skall utgöras av den senaste statistiken från kommissionen (Eurostat) på grundval av data som lämnats av medlemsstaterna i enlighet med gemenskapslagstiftningen.

Om medlemsstaterna inte har förelagt kommissionen (Eurostat) den berörda statistiken skall de lämna preliminära uppgifter så snart som möjligt.

Innan kommissionen (Eurostat) godtar dessa uppgifter som referensuppgifter skall den bedöma de statistiska uppgifternas kvalitet, jämförbarhet och fullständighet i enlighet med normala operativa förfaranden. På begäran av kommissionen (Eurostat) skall medlemsstaterna lägga fram de uppgifter som krävs för att göra detta.

Artikel 15

Finansieringsstruktur

1. Det ekonomiska stödet från fonden skall ges i form av bidrag.

2. De åtgärder som stöds av fonden skall medfinansieras från offentliga eller privata källor, skall genomföras utan vinstsyfte och får inte berättiga till finansiering från andra källor i Europeiska unionens allmänna budget.

3. Anslagen från fonden skall komplettera medlemsstaternas offentliga eller motsvarande utgifter för de åtgärder som omfattas av beslutet.

▼M1

4. Unionens bidrag till understödda projekt, när det gäller åtgärder som genomförs i medlemsstaterna enligt artikel 3, får inte överstiga 50 % av totalkostnaden för en särskild åtgärd.

Denna andel får ökas till 75 % för projekt som gäller särskilda prioriteringar i de strategiska riktlinjer som avses i artikel 18.

Unionens bidrag ska ökas till 75 % i medlemsstater som omfattas av Sammanhållningsfonden.

Unionens bidrag får höjas med 20 procentenheter i en medlemsstat under förutsättning att den uppfyller ett av följande villkor vid inlämnandet av utkastet till årligt program i enlighet med artikel 21.3 i detta beslut eller utkastet till reviderat årligt program i enlighet med artikel 23 i kommissionens beslut 2008/458/EG ([2]):

a) Medelfristigt ekonomiskt stöd har ställts till dess förfogande i enlighet med rådets förordning (EG) nr 332/2002 ([3]).

([1]) EUT L 50, 25.2.2003, s. 1.
([2]) EUT L 167, 27.6.2008, s. 135.
([3]) EGT L 53, 23.2.2002, s. 1.

▼M1

b) Ekonomiskt stöd har ställts till dess förfogande i enlighet med rådets förordning (EU) nr 407/2010 ([1]) eller ekonomiskt stöd har ställts till dess förfogande av andra medlemsstater i euroområdet före den 13 maj 2010.

c) Ekonomiskt stöd har ställts till dess förfogande i enlighet med den mellanstatliga överenskommelsen om upprättandet av Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten eller fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen.

Den berörda medlemsstaten ska lämna in en skriftlig förklaring till kommissionen tillsammans med utkastet till årligt program eller utkastet till reviderat årligt program där medlemsstaten bekräftar att den uppfyller något av de villkor som anges i leden a, b eller c i fjärde stycket.

Medfinansieringen av ett projekt enligt den höjda medfinansieringssatsen får fortsätta oavsett om något av de villkor som anges i leden a, b eller c i fjärde stycket fortfarande är uppfyllda eller inte under genomförandet av det berörda årliga programmet.

▼B

5. Inom ramen för genomförandet av den nationella programplaneringen enligt kapitel IV skall medlemsstaterna välja ut projekt för finansiering, på grundval av följande minimikriterier:

a) Situationen och kraven i den berörda medlemsstaten.

b) Utgiftens kostnadseffektivitet, bl.a. med beaktande av antalet personer som berörs av projektet.

c) Erfarenheten, sakkunskapen och trovärdigheten hos den organisation som ansöker om finansiering och eventuella partnerorganisationer samt deras finansiella bidrag.

d) Den omfattning i vilken projektet kompletterar andra åtgärder som finansieras genom Europeiska unionens allmänna budget eller som en del av de nationella programmen.

6. Gemenskapens finansiella stöd till åtgärder via fonden skall i allmänhet beviljas för en period av högst tre år, under förutsättning att det görs en regelbunden granskning av uppnådda resultat.

Artikel 16

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

1. Fonden får på kommissionens initiativ och/eller för dess räkning, upp till ett tak på 500 000 EUR av fondens årliga anslag, finansiera förberedande åtgärder, övervakning, administrativt och tekniskt stöd, utvärdering, revision och kontroll som är nödvändiga för att genomföra detta beslut.

2. Åtgärderna skall omfatta följande:

a) Undersökningar, utvärderingar, expertrapporter och statistik, däribland även åtgärder av allmän karaktär som gäller fondens verksamhet.

b) Informationsåtgärder som riktar sig till medlemsstaterna, de slutliga stödmottagarna och allmänheten, inbegripet medvetandehöjande åtgärder och en gemensam databas för projekt som finansieras genom fonden.

c) Inrättande, drift och samkörning av datasystem för förvaltning, övervakning, kontroll och utvärdering.

([1]) EUT L 118, 12.5.2010, s. 1.

▼B

d) Utarbetande av en gemensam ram för utvärdering och övervakning samt av system för indikatorer, i förekommande fall med beaktande av nationella indikatorer.

e) Förbättring av utvärderingsmetoder och informationsutbyte som avser praxis på detta område.

f) Informations- och utbildningsåtgärder för de myndigheter som utses av medlemsstaterna i enlighet med artikel 25, i syfte att komplettera medlemsstaterna insatser för att ge vägledning till sina myndigheter i enlighet med artikel 31.2.

Artikel 17

Tekniskt stöd på medlemsstaternas initiativ

1. På initiativ från en medlemsstat får fonden för varje årligt program finansiera förberedande åtgärder, förvaltning, övervakning, utvärdering, information och kontroller samt åtgärder som skall stärka den administrativa kapaciteten med avseende på fondens genomförande.

2. Det belopp som anslås till tekniskt stöd för varje årligt program får inte överstiga

a) för perioden 2008–2010, 7 % av det sammanlagda årliga beloppet för den medfinansiering som beviljas en medlemsstat, plus 30 000 EUR, och

b) för perioden 2011–2013, 4 % av det sammanlagda årliga beloppet för den medfinansiering som beviljas en medlemsstat, plus 30 000 EUR.

KAPITEL IV

PROGRAMPLANERING

Artikel 18

Antagande av strategiska riktlinjer

1. Kommissionen skall anta strategiska riktlinjer som anger ramen för finansiering från fonden, med hänsyn till framstegen i utarbetandet och genomförandet av gemenskapslagstiftningen om återvändande och gemenskapens åtgärder i fråga om olaglig invandring samt den preliminära fördelningen av fondens medel för den period som omfattas av det fleråriga programmet.

2. När det gäller fondens mål som avses i artikel 3.1 a och b skall riktlinjerna särskilt bidra till att gemenskapens prioriteringar genomförs för att främja

a) återvändande för tredjelandsmedborgare som saknar pass eller andra identitetshandlingar,

b) återvändande för tredjelandsmedborgare som inte omfattas av gemenskapens återtagandeavtal eller nationella bilaterala återtagandeavtal, för att skärpa en stats skyldighet enligt internationell rätt att återta egna medborgare,

c) återvändande till ett särskilt land för tredjelandsmedborgare och statslösa personer som har kommit från eller varit bosatta i detta land men som inte är medborgare i det,

▼B

d) återvändande för personer som inte är skyldiga att lämna medlemsstaternas territorium, till exempel asylsökande som ännu inte har fått avslag på sin ansökan och personer som åtnjuter någon form av internationellt skydd enligt direktiv 2004/83/EG eller tillfälligt skydd enligt direktiv 2001/55/EG,

e) återvändande för särskilt utsatta grupper.

När det gäller fondens mål som avses i artikel 3.1 c skall riktlinjerna särskilt bidra till att gemenskapens prioriteringar genomförs för att främja kunskapen om de gemensamma normerna inom Europeiska unionen och införlivandet av dessa normer i den dagliga hanteringen av återvändande vid medlemsstaternas förvaltningsmyndigheter.

3. Kommissionen skall senast den 31 juli 2007 anta strategiska riktlinjer för den fleråriga programplaneringsperioden.

4. De strategiska riktlinjerna skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.3. Så snart de strategiska riktlinjerna har antagits skall de läggas till detta beslut som en bilaga.

Artikel 19

Utarbetande och godkännande av nationella fleråriga program

1. Varje medlemsstat skall på grundval av de strategiska riktlinjer som avses i artikel 18 föreslå ett utkast till fleråriga program som skall bestå av följande:

a) En beskrivning av den aktuella situationen i medlemsstaten när det gäller principen om integrerad hantering av återvändande, samarbetet med tredjeländers konsulära myndigheter och invandringsmyndigheter, de åtgärder och den politik som gäller frivilligt respektive påtvingat återvändande, tillsammans med, i den mån sådana finns att tillgå, uppgifter fördelade på frivilliga respektive påtvingade återvändanden, strategin för återanpassningsåtgärder och hållbart återvändande, kapacitetsuppbyggnad inom behöriga förvaltningsmyndigheter och rättsliga myndigheter samt samarbetet med andra medlemsstater i ovanstående frågor.

b) En analys av behoven i den berörda medlemsstaten när det gäller samarbete med tredjeländers konsulära myndigheter och invandringsmyndigheter, åtgärder och politik avseende frivilligt respektive påtvingat återvändande, strategin för återanpassningsåtgärder och hållbart återvändande, kapacitetsuppbyggnad inom behöriga förvaltningsmyndigheter och rättsliga myndigheter och samarbetet med andra medlemsstater i ovanstående frågor samt angivande av verksamhetsmål för att uppfylla dessa krav under den period som omfattas av det fleråriga programmet.

c) En redovisning av en lämplig strategi för att nå målen och av de prioriteringar som är knutna till dessa mål, samt en beskrivning av vilka åtgärder som planeras för att genomföra dessa prioriteringar.

d) En redogörelse för om denna strategi är förenlig med andra instrument på regional och nationell nivå samt gemenskapsnivå.

▼B

e) Uppgifter om prioriteringarna och deras specifika mål. Målen skall kvantifieras med hjälp av ett begränsat antal indikatorer för genomförande med beaktande av proportionalitetsprincipen. Med hjälp av indikatorerna skall det vara möjligt att mäta framstegen i förhållande till utgångsläget och målens effektivitet när det gäller genomförandet av prioriteringarna.

f) En beskrivning av det valda tillvägagångssättet för att genomföra partnerskapsprincipen enligt artikel 12.

g) Ett utkast till finansieringsplan där fondens planerade ekonomiska bidrag för varje prioritering och årligt program fastställs samt det totala beloppet för offentlig eller privat medfinansiering.

h) De bestämmelser som fastställts för att se till att det fleråriga programmet offentliggörs.

2. Medlemsstaterna skall, senast fyra månader efter det att kommissionen har överlämnat de strategiska riktlinjerna, för kommissionen lägga fram sina utkast till fleråriga program.

3. För att godkänna utkastet till ett fleårigt program skall kommissionen undersöka följande:

a) Om utkastet till det fleråriga programmet är förenligt med fondens mål och de strategiska riktlinjer som avses i artikel 18.

b) Om de åtgärder som övervägs i utkastet till ett fleårigt program är relevanta mot bakgrund av den föreslagna strategin.

c) Om det system för förvaltning och kontroll som medlemsstaten har inrättat för att genomföra fondens insatser följer bestämmelserna i detta beslut.

d) Om utkastet till det fleråriga programmet är förenligt med gemenskapslagstiftningen och särskilt med gemenskapslagstiftning som syftar till att säkerställa fri rörlighet för personer i förbindelse med de därmed sammanhängande kompletterande åtgärderna för kontroll av de yttre gränserna, asyl och invandring.

4. Om kommissionen anser att ett utkast till fleårigt program inte är förenligt med de strategiska riktlinjerna och/eller bestämmelserna i detta beslut om förvaltning och kontroll eller med gemenskapslagstiftningen, skall den uppmana den berörda medlemsstaten att lägga fram alla nödvändiga kompletterande uppgifter och, i förekommande fall, revidera utkastet till fleårigt program i enlighet med detta.

5. Kommissionen skall godkänna varje fleårigt program inom tre månader efter det att det formellt har lagts fram, i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 52.2.

Artikel 20

Översyn av fleråriga program

1. På initiativ av den berörda medlemsstaten eller av kommissionen skall det fleråriga programmet granskas på nytt och vid behov ses över för den återstående programperioden i syfte att ta större eller annan hänsyn till gemenskapens prioriteringar. Fleråriga program får granskas på nytt mot bakgrund av en utvärdering och/eller till följd av genomförandeproblem.

▼B

2. Kommissionen skall fatta beslut om godkännande av översynen av det fleråriga programmet snarast möjligt efter det att den berörda medlemsstaten har lämnat in en formell begäran om detta. Översynen av det fleråriga programmet skall genomföras i enlighet med det förfarande som avses i artikel 52.2.

Artikel 21

Årliga program

1. Det fleråriga program som har godkänts av kommissionen skall genomföras med hjälp av årliga arbetsprogram.

2. Kommissionen skall senast den 1 juli varje år meddela medlemsstaterna vilka belopp som enligt beräkningsmetoderna i artikel 14 kommer att tilldelas dem för påföljande år från de sammanlagda budgetanslag som beviljas i samband med det årliga budgetförfarandet.

3. Medlemsstaterna skall senast den 1 november varje år förelägga kommissionen ett utkast till årligt program för påföljande år, som upprättats i enlighet med det fleråriga programmet och som skall omfatta följande:

a) De allmänna bestämmelserna för urval av de projekt som skall finansieras genom det årliga programmet.

b) En beskrivning av de åtgärder som skall stödjas genom det årliga programmet.

c) Förslaget till fördelning av fondens bidrag mellan de olika åtgärderna inom programmet samt det belopp som begärs för tekniskt stöd enligt artikel 17 för att genomföra det årliga programmet.

4. Genom undantag från punkt 3 skall medlemsstaterna förelägga kommissionen utkasten till 2008 års årliga program senast den 1 mars 2008.

5. När kommissionen behandlar en medlemsstats utkast till årligt program, skall den beakta det slutliga beloppet för de anslag som tilldelats fonden enligt budgetförfarandet.

Inom en månad efter det att utkastet till årligt program formellt har överlämnats skall kommissionen informera medlemsstaten om det kan godkännas. Om utkastet till årligt program inte är förenligt med det fleråriga programmet skall kommissionen uppmana den medlemsstaten att lägga fram alla nödvändiga uppgifter och, i förekommande fall, revidera utkastet till årligt program i enlighet med detta.

Kommissionen skall senast den 1 mars det berörda året anta beslutet om finansiering och godkänna det årliga programmet. I beslutet skall anges det belopp som tilldelats medlemsstaten och under vilken period utgifterna är bidragsberättigande.

6. För att kunna beakta vederbörligt dokumenterade nödsituationer som inte hade förutsetts när det årliga programmet godkändes och som kräver brådskande åtgärder, får en medlemsstat revidera med upp till 10 % fördelningen av fondens bidrag mellan de olika åtgärder som förtecknas i det årliga programmet eller anslå upp till 10 % av fördelningen till andra åtgärder i enlighet med detta beslut. Den berörda medlemsstaten skall informera kommissionen om det reviderade årliga programmet.

▼B

Artikel 22

Översyn efter halva tiden av det fleråriga programmet

1. Kommissionen skall se över de strategiska riktlinjerna och, vid behov, senast den 31 mars 2010 anta reviderade strategiska riktlinjer för perioden 2011–2013.

2. Om sådana reviderade strategiska riktlinjer antas skall varje medlemsstat se över sitt fleråriga program och, i förekommande fall, revidera det.

3. Bestämmelserna i artikel 19 om utarbetande och godkännande av nationella fleråriga program skall med nödvändiga ändringar även gälla utarbetande och godkännande av dessa reviderade fleråriga program.

4. De reviderade strategiska riktlinjerna skall antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 52.3.

KAPITEL V

FÖRVALTNINGS- OCH KONTROLLSYSTEM

Artikel 23

Genomförande

Kommissionen skall ansvara för genomförandet av detta beslut och anta nödvändiga genomförandebestämmelser.

Artikel 24

Allmänna principer för förvaltnings- och kontrollsystem

De förvaltnings- och kontrollsystem för fleråriga program som medlemsstaterna inrättar skall omfatta följande:

a) Definitionen av arbetsuppgifterna för de organ som deltar i förvaltning och kontroll samt fördelningen av arbetsuppgifterna inom varje organ.

b) Respekt för principen om åtskillnad av funktioner mellan och inom sådana organ.

c) Tillräckliga resurser till varje organ för att kunna utföra de uppgifter som ålagts dem under den period då åtgärder som medfinansieras genom fonden genomförs.

d) Förfaranden för att säkerställa att de deklarerade utgifterna enligt de årliga programmen är korrekta.

e) Tillförlitlig bokföring, övervakning och finansiell rapportering i datoriserad form.

f) Ett system för rapportering och övervakning där det ansvariga organet överlämnar utförandet av uppgifterna till ett annat organ.

g) Manualer med förfaranden för olika funktioner.

h) Rutiner för att kontrollera att systemen fungerar.

i) System och förfaranden för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja.

▼B

j) Förfaranden för rapportering och övervakning vid oegentligheter och återkrav av felaktigt utbetalda belopp.

Artikel 25

Utseende av myndigheter

1. För genomförandet av det fleråriga programmet och de årliga programmen skall medlemsstaten utse följande myndigheter:

a) En ansvarig myndighet: ett förvaltningsorgan i medlemsstaten, en nationell offentlig myndighet eller ett nationellt offentligt organ som utsetts av medlemsstaten eller ett privaträttsligt organ som omfattas av medlemsstatens lagstiftning och som har ett offentligt uppdrag, som skall ha ansvaret för att förvalta det fleråriga programmet och de årliga program som får stöd från fonden och som skall handha alla kontakter med kommissionen.

b) En attesterande myndighet: en nationell offentlig myndighet eller ett nationellt offentligt organ, eller en person som agerar som sådant organ eller sådan myndighet, som av medlemsstaten utses att attestera utgiftsredogörelser innan de skickas till kommissionen.

c) En revisionsmyndighet: en nationell offentlig myndighet eller ett nationellt offentligt organ, under förutsättning att denna myndighet eller detta organ är funktionellt oberoende av den ansvariga myndigheten och den attesterande myndigheten, som av medlemsstaten utses att ansvara för kontrollen av att förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar effektivt.

d) I tillämpliga fall en myndighet till vilken ansvaret delegeras.

2. Medlemsstaten skall fastställa regler för sina förbindelser med de myndigheter som avses i punkt 1 och för deras förbindelser med kommissionen.

3. Om inte annat följer av artikel 24 b får vissa av eller alla de myndigheter som avses i punkt 1 i den här artikeln placeras inom samma organ.

4. Tillämpningsföreskrifter för artiklarna 26–30 skall antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 52.2.

Artikel 26

Ansvarig myndighet

1. Den ansvariga myndigheten skall uppfylla följande minimikrav. Den skall

a) vara en juridisk person, utom i de fall då den utgörs av ett förvaltningsorgan i medlemsstaten,

b) ha en infrastruktur som gör att den lätt kan kommunicera med många olika användare och med de ansvariga myndigheterna i andra medlemsstater och med kommissionen,

c) verka i en administrativ miljö där den kan utföra sina uppgifter på ett tillfredsställande sätt och undvika eventuella intressekonflikter,

d) kunna tillämpa reglerna för förvaltningen av gemenskapens fonder,

e) ha en ekonomisk och administrativ kapacitet som är anpassad till storleken på de gemenskapsmedel den skall förvalta, och

f) ha personal med sådana yrkeskunskaper som krävs för administrativt arbete inom ramen för internationellt samarbete.

▼B

2. Medlemsstaten skall säkerställa en tillräcklig finansiering av den ansvariga myndigheten så att den kan fortsätta att utföra sina uppgifter korrekt under perioden 2008–2013.

3. Kommissionen får bistå medlemsstaterna med utbildning av personal, särskilt i fråga om den korrekta tillämpningen av kapitlen V-IX.

Artikel 27

Den ansvariga myndighetens uppgifter

1. Den ansvariga myndigheten skall ansvara för att det fleråriga programmet förvaltas och genomförs i enlighet med principen om en sund ekonomisk förvaltning.

Den skall särskilt göra följande:

a) Samråda med partner i enlighet med artikel 12.

b) För kommissionen föreslå sådana fleråriga och årliga program som avses i artiklarna 19 och 21.

c) I förekommande fall, anordna och utlysa anbuds- och förslagsinfordringar.

d) Anordna urval av projekt som medfinansieras genom fonden, i enlighet med kriterierna i artikel 15.5.

e) Ta emot utbetalningar från kommissionen och göra utbetalningar till de slutliga stödmottagarna.

f) Garantera samstämmighet och komplementaritet mellan medfinansiering från fonden och från andra berörda finansiella instrument på nationell nivå och på gemenskapsnivå.

g) Övervaka leveransen av de medfinansierade produkterna och tjänsterna och kontrollera att de redovisade utgifterna för åtgärderna faktiskt har uppstått och att de överensstämmer med gemenskapens bestämmelser och nationell lagstiftning.

h) Se till att det finns ett system för att elektroniskt registrera och spara räkenskapshandlingar för varje åtgärd i de årliga programmen och att de uppgifter om genomförandet som krävs för ekonomisk förvaltning, övervakning, kontroll och utvärdering samlas in.

i) Se till att de slutliga stödmottagarna och andra organ som medverkar i genomförandet av åtgärder som medfinansieras av fonden antingen har ett separat redovisningssystem eller en lämplig redovisningskod för alla transaktioner som rör åtgärden utan att det påverkar nationella bokföringsregler.

j) Se till att de utvärderingar av fonden som avses i artikel 49 genomförs inom de tidsfrister som fastställs i artikel 50.2 och uppfyller de kvalitetskrav som kommissionen och medlemsstaten enats om.

k) Införa rutiner för att se till att samtliga de dokument rörande utgifter och revision som krävs för att säkerställa en tillfredsställande verifieringskedja sparas i enlighet med kraven i artikel 43.

▼B

l) Se till att revisionsmyndigheten, för den revision som skall genomföras enligt artikel 30.1, får alla nödvändiga uppgifter om förvaltningsförfaranden och om de projekt som medfinansierats via fonden.

m) Se till att den attesterande myndigheten inför attesteringen får all nödvändig information om de förfaranden som tillämpats och de kontroller som genomförts när det gäller utgifterna.

n) Utarbeta och förelägga kommissionen lägesrapporter och slutrapporter om genomförandet av de årliga programmen, utgiftsredogörelser som attesterats av den attesterande myndigheten och ansökningar om utbetalning eller, när detta är lämpligt, meddelanden om ersättning.

o) Lämna information och rådgivning, och sprida resultaten av de åtgärder som fått stöd.

p) Samarbeta med kommissionen och de ansvariga myndigheterna i övriga medlemsstater.

q) Kontrollera att de slutliga stödmottagarna genomför de riktlinjer som avses i artikel 33.6.

2. De ansvariga myndigheternas verksamhet i samband med förvaltningen av de projekt som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som avses i artikel 16.

Artikel 28

Delegering av den ansvariga myndighetens uppgifter

1. När alla eller delar av den ansvariga myndighetens uppgifter har delegerats till en delegerad myndighet skall den ansvariga myndigheten ange uppgifternas omfattning och fastställa närmare förfaranden för hur uppgifterna skall genomföras, vilka skall vara förenliga med kraven i artikel 26.

2. Förfarandena skall omfatta regelbunden information till den ansvariga myndigheten om hur de delegerade uppgifterna faktiskt fullgjorts tillsammans med en beskrivning av de resurser som använts.

Artikel 29

Attesterande myndighet

1. Den attesterande myndigheten skall

a) intyga att

i) utgiftsredogörelsen är korrekt, har utarbetats med hjälp av tillförlitliga redovisningssystem och grundar sig på kontrollerbara verifikationer, och

ii) att redovisade utgifter överensstämmer med tillämpliga gemenskapsregler och nationella regler och har uppstått i samband med åtgärder som valts ut för finansiering i enlighet med de kriterier som är tillämpliga för programmet och i överensstämmelse med gemenskapsregler och nationella regler,

b) med avseende på attesteringen se till att den har mottagit tillräckliga uppgifter från den ansvariga myndigheten om de förfaranden som tillämpats och de kontroller som genomförts när det gäller de utgifter som ingår i utgiftsredogörelsen,

▼B

c) med avseende på attesteringen ta hänsyn till resultaten från samtliga revisioner som genomförts av revisionsmyndigheten eller under dess ansvar,

d) elektroniskt spara redovisningshandlingar för utgifter som redovisats till kommissionen,

e) kontrollera att allt gemenskapsstöd som till följd av uppdagade oegentligheter konstateras vara felaktigt utbetalat återkrävs, tillsammans med ränta i förekommande fall, och

f) bokföra belopp som kan återkrävas och återbetalda belopp i enlighet med Europeiska unionens allmänna budget, om möjligt genom att dra av dem från den följande utgiftsredogörelsen.

2. Den attesterande myndighetens verksamhet i samband med förvaltningen av de projekt som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som avses i artikel 17, inom ramen för denna myndighets befogenheter enligt artikel 25.

Artikel 30

Revisionsmyndighet

1. Revisionsmyndigheten skall ha följande uppgifter:

a) Säkerställa att revisioner genomförs i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemet fungerar effektivt.

b) Säkerställa att revision görs av ett lämpligt urval åtgärder så att de redovisade utgifterna kontrolleras. Urvalet skall motsvara minst 10 % av de sammanlagda stödberättigande utgifterna för varje årligt program.

c) Inom sex månader efter det att det fleråriga programmet godkänts lägga fram en revisionsstrategi för kommissionen som omfattar de organ som kommer att genomföra de revisioner som avses i a och b och se till att revision görs av de mottagare som får största delen av medfinansieringen från fonden och att revisionerna är jämnt fördelade över hela programperioden.

2. Om den revisionsmyndighet som utsetts enligt detta beslut är densamma som har utsetts enligt beslut nr 573/2007/EG, nr 574/2007/EG och 2007/.../EG, eller om samma system används för två eller flera av fonderna får en gemensam revisionsstrategi lämnas in enligt punkt 1 c.

3. För varje årligt program skall revisionsmyndigheten utarbeta en rapport som skall omfatta följande:

a) En årlig revisionsrapport med resultaten av de revisioner som genomförts i enlighet med revisionsstrategin för det årliga programmet och med en redogörelse för alla brister som konstaterats i programmets förvaltnings- och kontrollsystem.

b) Ett yttrande, på grundval av de kontroller och revisioner som har genomförts under revisionsmyndighetens överinseende, där det anges huruvida förvaltnings- och kontrollsystemets sätt att fungera kan ge en rimlig garanti för att de utgiftsredogörelser som lämnats till kommissionen är korrekta och att de underliggande transaktionerna är lagliga och korrekta.

▼B

c) Ett utlåtande med en bedömning av om ansökan om utbetalning eller meddelandet om ersättning av slutbetalningen är giltiga och om de berörda utgifterna är lagliga och korrekta.

4. Revisionsmyndigheten skall säkerställa att revisionsarbetet genomförs i enlighet med internationellt accepterade revisionsstandarder.

5. Revision i samband med projekt som genomförs i medlemsstaterna får finansieras via det tekniska stöd som avses i artikel 17, inom ramen för revisionsmyndighetens befogenheter enligt artikel 24.

KAPITEL VI

ANSVAR OCH KONTROLLER

Artikel 31

Medlemsstaternas ansvar

1. Medlemsstaterna skall ansvara för en sund ekonomisk förvaltning av de fleråriga och årliga programmen och för de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet.

2. Medlemsstaterna skall se till att ansvariga myndigheter och delegerade myndigheter, attesterande myndigheter, revisionsmyndigheter och andra berörda organ får tillräcklig vägledning i hur de förvaltnings- och kontrollsystem som avses i artiklarna 24–30 skall inrättas så att gemenskapsstödet används på ett ändamålsenligt och korrekt sätt.

3. Medlemsstaterna skall förebygga, upptäcka och korrigera oegentligheter. De skall underrätta kommissionen om dessa och hålla kommissionen underrättad om hur de administrativa och rättsliga förfarandena fortskrider.

Om felaktigt utbetalda belopp till en slutlig stödmottagare inte kan återkrävas, skall den berörda medlemsstaten vara ansvarig för återbetalningen av de belopp som Europeiska unionens allmänna budget har förlorat, om det är fastställt att förlusten har uppstått på grund av fel eller försummelse från medlemsstatens sida.

4. Medlemsstaterna skall vara huvudansvariga för den ekonomiska kontrollen av åtgärderna och se till att förvaltnings- och kontrollsystemen samt revisionerna genomförs så att gemenskapsmedlen används effektivt och korrekt. De skall överlämna en beskrivning av dessa system till kommissionen.

5. Närmare bestämmelser om genomförandet av punkterna 1–4 skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 52.2.

Artikel 32

Förvaltnings- och kontrollsystem

1. Innan kommissionen godkänner ett flerårigt program i enlighet med det förfarande som avses i artikel 52.2 skall medlemsstaterna se till att det har inrättats förvaltnings- och kontrollsystem i enlighet med artiklarna 24–30. De skall se till att systemen fungerar effektivt under hela programperioden.

▼B

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen, tillsammans med utkastet till flerårigt program, lämna in en beskrivning av organisation och rutiner vid ansvariga myndigheter, delegerade myndigheter och attesterande myndigheter samt vilka system för internrevision som används av dessa myndigheter och organ samt av revisionsmyndigheten och alla övriga organ som utför revisioner under revisionsmyndighetens ansvar.

3. Kommissionen skall se över tillämpningen av denna bestämmelse i samband med utarbetandet av den rapport för perioden 2008–2010 som avses i artikel 50.3.

Artikel 33

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 31 förvissa sig om att medlemsstaterna har inrättat förvaltnings- och kontrollsystem som uppfyller kraven i artiklarna 24-30, och på grundval av de årliga revisionsrapporterna och sina egna revisioner kontrollera att systemen fungerar effektivt under programperioden.

2. Utan att det påverkar de revisioner som medlemsstaterna genomför får tjänstemän från kommissionen eller behöriga företrädare för denna med minst tre arbetsdagars varsel göra kontroller på plats i syfte att kontrollera att förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar effektivt, vilket kan omfatta revision av åtgärder som ingår i de årliga programmen. Tjänstemän i eller behöriga företrädare för den berörda medlemsstaten får delta i sådana kontroller.

3. Kommissionen får begära att en medlemsstat skall utföra kontroller på plats för att kontrollera att systemen fungerar korrekt eller att en eller flera transaktioner är korrekta. Kommissionens tjänstemän eller dess behöriga företrädare får delta i sådana kontroller.

4. Kommissionen skall, i samarbete med medlemsstaterna, se till att de åtgärder som får stöd från fonden blir föremål för lämplig information, publicitet och uppföljning.

5. Kommissionen skall, i samarbete med medlemsstaterna, se till att åtgärderna är förenliga med och kompletterar annan relevant gemenskapspolitik och andra relevanta gemenskapsinstrument och gemenskapsinitiativ.

6. Kommissionen skall fastställa riktlinjer som garanterar att den finansiering som beviljas enligt detta beslut synliggörs.

Artikel 34

Samarbete med medlemsstaternas revisonsmyndigheter

1. Kommissionen skall samarbeta med revisionsmyndigheterna i syfte att samordna deras respektive revisionsplaner och revisionsmetoder, och skall sörja för omedelbart utbyte av resultaten från revisionerna av förvaltnings- och kontrollsystem så att kontrollresurserna används på bästa möjliga sätt och onödigt dubbelarbete undviks.

▼B

Kommissionen skall inom högst tre månader efter mottagandet lägga fram sina synpunkter på den revisionsstrategi som lämnats in enligt artikel 30.

2. När kommissionen fastställer sin egen revisionsstrategi skall den fastställa de årliga program som den anser tillfredsställande på grundval av sina befintliga kunskaper om förvaltnings- och kontrollsystemen.

När det gäller dessa program får kommissionen besluta att den huvudsakligen kan förlita sig på de verifierande underlag som medlemsstaterna tillhandahåller och att den kommer att genomföra sina egna kontroller på plats endast om det finns uppgifter som tyder på brister hos systemen.

KAPITEL VII

FINANSIELL FÖRVALTNING

Artikel 35

Stödberättigande utgifter – utgiftsredogörelser

1. Alla utgiftsredogörelser skall innehålla uppgifter om de slutliga stödmottagarnas faktiska utgifter för genomförandet av åtgärderna och motsvarande bidrag av privata eller offentliga medel.

2. Utgifterna skall motsvara de utbetalningar som de slutliga stödmottagarna gjort. De skall styrkas med kvitterade fakturor eller redovisningshandlingar med likvärdigt bevisvärde.

3. En utgift berättigar till stöd från fonden endast om den faktiskt har betalats tidigast den 1 januari det år som anges i det beslut om finansiering och godkännande av det årliga programmet som avses i artikel 21.5 tredje stycket. Medfinansierade åtgärder får inte ha slutförts före den dag då stödberättigandet börjar gälla.

4. Bestämmelser om vilka utgifter som skall ge rätt till stöd inom ramen för de åtgärder som genomförts i medlemsstaterna och som medfinansieras via fonden enligt artikel 3 skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 52.2.

Artikel 36

Fullständiga utbetalningar till de slutliga stödmottagarna

Medlemsstaterna skall försäkra sig om att den ansvariga myndigheten ser till att de slutliga stödmottagarna får det sammanlagda beloppet av de offentliga medlen snarast möjligt. Inga belopp får dras av eller hållas inne, och inga ytterligare särskilda avgifter eller andra avgifter med motsvarande effekt får tas ut som kan minska beloppen till de slutliga stödmottagarna, under förutsättning att de slutliga stödmottagarna uppfyller alla krav när det gäller åtgärdernas och utgifternas stödberättigande.

Artikel 37

Användning av euro

1. Belopp som fastställs i medlemsstaternas utkast till fleråriga och årliga program enligt artiklarna 19 och 21, attesterade utgiftsredogörelser, ansökningar om utbetalningar enligt artikel 27.1 n samt utgifter som

▼B

nämns i lägesrapporten om genomförandet av det årliga programmet enligt artikel 39.4 samt i den slutliga rapporten om genomförandet av det årliga programmet enligt artikel 51 skall uttryckas i euro.

2. Kommissionens beslut om finansiering och godkännande av medlemsstaternas årliga program enligt artikel 21.5 tredje stycket, kommissionens åtaganden och kommissionens betalningar skall uttryckas och genomföras i euro.

3. De medlemsstater som inte har infört euron som sin valuta på dagen för ansökan om utbetalning skall omvandla utgiftsbeloppen i den nationella valutan till euro. Beloppet skall omvandlas till euro med hjälp av kommissionens månatliga valutakurs för bokföring den månad under vilken utgifterna registrerades i räkenskaperna hos det berörda programmets ansvariga myndighet. Denna kurs skall varje månad publiceras elektroniskt av kommissionen.

4. När euron blir valuta i en medlemsstat skall det omvandlingsförfarande som anges i punkt 3 fortsätta att gälla för alla utgifter som den attesterande myndigheten registrerade i räkenskaperna före den dag då den fasta omräkningskursen mellan den nationella valutan och euron trädde i kraft.

Artikel 38

Åtaganden

Gemenskapens budgetåtaganden skall göras årligen på grundval av kommissions beslut om finansiering och godkännande av det årliga programmet enligt artikel 21.5 tredje stycket.

Artikel 39

Utbetalningar – förhandsfinansiering

1. Kommissionens utbetalningar av stöd från fonden skall ske i enlighet med budgetåtagandena.

2. Betalningarna skall ske i form av förhandsfinansiering och slutbetalning. Betalningarna skall göras till den ansvariga myndighet som medlemsstaten utsett.

3. En första förhandsfinansiering på 50 % av beloppet i beslutet om finansiering och godkännande av det årliga programmet skall utbetalas till medlemsstaten inom 60 dagar efter antagandet av det beslutet.

4. En andra förhandsfinansiering skall utbetalas inom tre månader efter det att kommissionen, inom två månader efter det att en medlemsstat lämnat in en formell ansökan om utbetalning, har godkänt lägesrapporten om genomförandet av det årliga programmet och en attesterad utgiftsredogörelse, upprättad i enlighet med artikel 29.1 a och artikel 35, som visar att utgifterna motsvarar minst 60 % av den första utbetalningen.

▼B

Kommissionens andra utbetalning som förhandsfinansiering får inte överstiga 50 % av det totala belopp som tilldelats enligt beslutet om finansiering och godkännande av det årliga programmet och inte heller under några omständigheter, om en medlemsstat nationellt har anslagit ett belopp som är lägre än det belopp som anges i beslutet om finansiering och godkännande av det årliga programmet, skillnaden mellan de gemenskapsmedel som medlemsstaten faktiskt har anslagit till utvalda projekt inom ramen för det årliga programmet och det första förhandsfinansieringsbeloppet.

5. All ränta som genereras av förhandsfinansieringen skall överföras till det årliga programmet i fråga och betraktas som medlemsstatens medel i form av nationellt offentligt stöd och skall deklareras till kommissionen i samband med den utgiftsredogörelse som gäller slutrapporten om genomförandet av det berörda årliga programmet.

6. Det belopp som betalas som förhandsfinansiering skall räknas av från räkenskaperna när det årliga programmet avslutas.

Artikel 40

Slutbetalning

1. Kommissionen skall göra slutbetalningen under förutsättning att den har mottagit följande handlingar senast nio månader från den sista dag utgifterna ger rätt till stöd enligt beslutet om finansiering och godkännande av det årliga programmet:

a) En styrkt utgiftsredogörelse som upprättats i enlighet med artiklarna 29.1 a och 35 och en ansökan om slutbetalning eller meddelande om ersättning.

b) Slutrapporten om genomförandet av det årliga programmet enligt artikel 51.

c) Den årliga revisionsrapport, det yttrande och det utlåtande som avses i artikel 30.3.

En förutsättning för slutbetalningen skall vara att slutrapporten om genomförandet av det årliga programmet och utlåtandet om att ansökan om slutbetalning är giltig, godtas.

2. Om den ansvariga myndigheten inte lämnar in de handlingar som krävs enligt punkt 1 inom utsatt tid och i godtagbart format skall kommissionen återta de belopp i budgetåtagandet för det årliga programmet som inte använts för förhandsfinansiering.

3. Det automatiska återtagande som avses i punkt 2 skall avbrytas, för det belopp som avser de berörda projekten, under den tid rättsliga förfaranden eller administrativa överklaganden med uppskjutande verkan pågår i medlemsstaterna när de handlingar som anges i punkt 1 lämnas in. Medlemsstaten skall i slutrapporten lämna närmare upplysningar om sådana projekt och rapportera om hur projekten fortskrider varje halvår. Inom tre månader från det att de rättsliga förfarandena eller det administrativa överklagandet avslutats skall medlemsstaten lämna in de handlingar som krävs enligt punkt 1 för de berörda projekten.

▼B

4. Den niomånadersperiod som avses i punkt 1 skall avbrytas om kommissionen beslutar att hålla inne utbetalningen av medfinansieringen till det årliga programmet i enlighet med artikel 42. Perioden skall åter börja löpa från den dag då medlemsstaten har underrättats om kommissionens beslut enligt artikel 40.3.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 41 skall kommissionen, inom sex månader efter mottagandet av de handlingar som avses i punkt 1 i den här artikeln, underrätta medlemsstaten om det utgiftsbelopp som av kommissionen godkänts för att belasta fonden, och om finansiella korrigeringar som härrör från skillnaden mellan redovisade utgifter och godkända utgifter. Medlemsstaten skall ha tre månader på sig att lägga fram sina synpunkter.

6. Senast tre månader efter det att medlemsstaten inkommit med sina synpunkter skall kommissionen fatta ett beslut om huruvida det godkända utgiftsbeloppet skall belasta fonden och återkräva skillnaden mellan de slutligen godkända utgifterna och de belopp som redan utbetalats till den medlemsstaten.

7. Beroende på vilka medel som finns tillgängliga skall kommissionen betala mellanskillnaden senast sextio dagar efter den dag då den godkänner de handlingar som avses i punkt 1. Det resterande beloppet av budgetåtagandet skall återtas senast sex månader efter utbetalningen.

Artikel 41

Innehållna utbetalningar

1. Den delegerade utanordnaren i den mening som avses i budgetförordningen skall innehålla utbetalningen i högst sex månader om

a) det finns uppgifter i en rapport från ett nationellt revisionsorgan eller ett gemenskapsrevisionsorgan som tyder på betydande brister i hur förvaltnings- och kontrollsystemen fungerar, eller

b) den delegerade utanordnaren måste genomföra ytterligare kontroller efter att tagit del av uppgifter som gjort honom uppmärksam på att utgifter i en attesterad utgiftsredogörelse har samband med en allvarlig oegentlighet som inte har korrigerats.

2. Medlemsstaten och den ansvariga myndigheten skall omedelbart underrättas om skälen till att utbetalningen innehålls. Utbetalningen skall innehållas till dess att nödvändiga åtgärder har vidtagits av medlemsstaten.

Artikel 42

Inställda utbetalningar

1. Kommissionen får helt eller delvis ställa in betalningen av förhandsfinansiering eller slutbetalning

a) om det finns allvarliga brister i programmets förvaltnings- och kontrollsystem som påverkar tillförlitligheten i förfarandet för attestering av utbetalningar och för vilka korrigerande åtgärder inte har vidtagits, eller

b) om utgifterna i en attesterad utgiftsredogörelse har samband med en allvarlig oegentlighet som inte rättats till, eller

▼B

c) om en medlemsstat inte har fullgjort sina skyldigheter enligt artiklarna 31 och 32.

2. Kommissionen får besluta om att ställa in utbetalningar av förhandsfinansiering eller slutbetalning efter att ha gett medlemsstaten möjlighet att inom tre månader inkomma med sina synpunkter.

3. De betalningar av förhandsfinansiering och slutbetalning som ställts in skall återupptas när kommissionen anser att medlemsstaten har vidtagit de åtgärder som krävs.

4. Om medlemsstaten inte vidtar nödvändiga åtgärder får kommissionen fatta beslut om att helt eller delvis dra in gemenskapens bidrag till det årliga programmet enligt artikel 46.

Artikel 43

Arkivering av dokument

Utan att det påverkar bestämmelserna om statligt stöd i artikel 87 i fördraget skall den ansvariga myndigheten se till att alla verifikationer som gäller utgifter och revisioner av de berörda programmen hålls tillgängliga för kommissionen och revisionsrätten under en period av fem år efter det att programmen har avslutats i enlighet med artikel 40.1.

Denna period skall avbrytas vid rättsliga förfaranden eller på vederbörligt motiverad begäran från kommissionen.

Dokumenten skall sparas antingen i original eller i versioner som intygats överensstämma med originalen på allmänt erkända databärare.

KAPITEL VIII

FINANSIELLA KORRIGERINGAR

Artikel 44

Medlemsstaternas finansiella korrigeringar

1. Medlemsstaterna skall ha det huvudsakliga ansvaret för att utreda oegentligheter och agera vid konstaterande av betydande ändringar som påverkar sättet och förutsättningarna för genomförandet eller kontrollen av program och genomföra de nödvändiga finansiella korrigeringarna.

2. Medlemsstaterna skall göra de finansiella korrigeringar som krävs när enskilda eller systemiska oegentligheter upptäckts i åtgärder eller årliga program.

Medlemsstaternas korrigeringar skall bestå i att gemenskapsbidraget helt eller delvis dras in och i tillämpliga fall återkrävs. Dröjsmålsränta skall betalas enligt den procentsats som anges i artikel 47.2 om beloppet inte återbetalats inom den tidsfrist som fastställts av den berörda medlemsstaten. Medlemsstaten skall ta hänsyn till oegentligheternas art och allvar och till den ekonomiska förlusten för fonden.

3. Vid systemiska oegentligheter skall den berörda medlemsstaten utvidga sina utredningar till att omfatta samtliga insatser som kan vara berörda.

▼B

4. Medlemsstaterna skall i den slutrapport om genomförandet av det årliga programmet som avses i artikel 51 inkludera en förteckning över de förfaranden för indragning av stöd som inletts för det berörda årliga programmet.

Artikel 45

Kommissionens revision och finansiella korrigeringar

1. Utan att det påverkar revisionsrättens befogenheter eller de kontroller som utförs av medlemsstaterna i enlighet med nationella lagar och andra författningar, får kommissionens tjänstemän eller behöriga företrädare för kommissionen med minst tre arbetsdagars varsel utföra kontroller på plats, inklusive stickprovskontroller, beträffande åtgärder som finansieras av fonden samt av förvaltnings- och kontrollsystem. Kommissionen skall underrätta den berörda medlemsstaten för att få all hjälp som behövs. Tjänstemän eller behöriga företrädare från den berörda medlemsstaten får delta i kontrollerna.

Kommissionen får begära att den berörda medlemsstaten utför en kontroll på plats för att kontrollera korrektheten i en eller flera transaktioner. Tjänstemän eller andra företrädare för kommissionen får delta i dessa kontroller.

2. Om kommissionen, efter att ha slutfört de nödvändiga kontrollerna, finner att en medlemsstat inte har fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 31, skall den ställa in utbetalningen av förhandsfinansieringen eller slutbetalningen enligt artikel 42.

Artikel 46

Kriterier för korrigeringarna

1. Kommissionen får göra finansiella korrigeringar genom att helt eller delvis dra in gemenskapens bidrag till ett årligt program om den efter nödvändig granskning kommer fram till följande:

a) Programmets förvaltnings- och kontrollsystem uppvisar allvarliga brister vilket har äventyrat det redan utbetalade gemenskapsstödet.

b) Det finns utgifter i en attesterad utgiftsredogörelse som inte är korrekta och som inte har korrigerats av medlemsstaten innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.

c) En medlemsstat har inte fullgjort sina skyldigheter enligt artikel 31 innan korrigeringsförfarandet enligt denna punkt inleddes.

Kommissionen skall fatta sitt beslut med hänsyn till medlemsstatens eventuella synpunkter.

2. Kommissionen skall basera sina finansiella korrigeringar på konstaterade enskilda fall av oegentligheter och ta hänsyn till om det gäller systemiska oegentligheter när den avgör huruvida en korrigering med fast belopp eller en extrapolerad korrigering skall tillämpas. Om oegentligheten har samband med en utgiftsredogörelse för vilken en rimlig

▼B

garanti tidigare avgetts av revisionsmyndigheten i enlighet med artikel 30.3 b kommer det att förmodas att det gäller ett systemiskt problem vilket leder till en korrigering med fast belopp eller en extrapolerad korrigering såvida medlemsstaten inte inom tre månader kan motbevisa detta antagande.

3. Kommissionen skall när den beslutar med vilket belopp korrigeringen skall göras ta hänsyn till oegentlighetens omfattning och till de finansiella effekterna av bristerna i de berörda årliga programmen.

4. Om kommissionen grundar sin ståndpunkt på uppgifter från externa revisorer, skall den dra sina egna slutsatser beträffande de ekonomiska följderna efter att ha granskat de åtgärder som den berörda medlemsstaten vidtagit enligt artikel 32, rapporter om anmälda oegentligheter samt eventuella svar från medlemsstaten.

Artikel 47

Återbetalning

1. Alla återbetalningar till Europeiska unionens allmänna budget skall göras före den förfallodag som anges i det återbetalningskrav som upprättas i enlighet med artikel 72 i budgetförordningen. Denna förfallodag skall vara den sista dagen i den andra månaden som följer efter det att betalningskravet utfärdades.

2. Varje försening av en återbetalning skall leda till att dröjsmålsränta tas ut från och med förfallodagen till och med den dag då betalning sker. Räntan skall beräknas enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina större refinansieringstransaktioner och som offentliggörs i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*; den räntesats som skall användas är den som gäller den första kalenderdagen i den månad då förfallodagen infaller, plus tre och en halv procentenheter.

Artikel 48

Medlemsstaternas skyldigheter

Kommissionens beslut om finansiell korrigering påverkar inte medlemsstatens skyldighet att genomföra återvinning enligt artikel 44.

KAPITEL IX

ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH RAPPORTER

Artikel 49

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen skall regelbundet övervaka fonden i samarbete med medlemsstaterna.

2. Kommissionen skall tillsammans med medlemsstaterna utvärdera fonden med avseende på hur relevanta, effektiva och verkningsfulla åtgärderna har varit i förhållande till det allmänna mål som avses i artikel 2, i samband med utarbetandet av de rapporter som avses i artikel 50.3.

▼B

3. Kommissionen skall också beakta komplementariteten mellan åtgärder genomförda inom fondens ram och åtgärder genomförda i enlighet med gemenskapens övriga berörda politik, instrument och initiativ.

Artikel 50

Rapporteringsskyldighet

1. Den ansvariga myndigheten i varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att övervaka och utvärdera åtgärderna.

För detta ändamål skall de överenskommelser och kontrakt som den ansvariga myndigheten ingår med de organisationer som ansvarar för genomförandet av åtgärderna innehålla en skyldighet att regelbundet lämna in detaljerade redogörelser för hur långt man kommit i genomförandet och förverkligandet av de uppsatta målen, och dessa redogörelser skall ligga till grund för läges- respektive slutrapporterna om genomförandet av det årliga programmet.

2. Medlemsstaterna skall förelägga kommissionen följande:

a) Senast den 30 juni 2010 en utvärderingsrapport om genomförandet av de åtgärder som medfinansierats av fonden,

b) Senast den 30 juni 2012 för perioden 2008–2010 och senast den 30 juni 2015 för perioden 2011–2013 en utvärderingsrapport om resultaten och effekterna av de åtgärder som medfinansierats av fonden.

3. Kommissionen skall förelägga Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén följande:

a) Senast den 30 juni 2010 en rapport om tillämpningen av de kriterier som fastställs i artikel 15 för den årliga uppdelningen av resurser mellan medlemsstaterna, vid behov tillsammans med förslag om ändringar,

b) Senast den 31 december 2010 en interimsrapport om de resultat som har uppnåtts och om de kvalitativa och kvantitativa aspekterna på fondens genomförande, tillsammans med ett förslag till fondens framtida utveckling,

c) Senast den 31 december 2012 för perioden 2008–2010 och senast den 31 december 2015 för perioden 2011–2013 en rapport med en efterhandsbedömning.

Artikel 51

Slutrapport om genomförandet av det årliga programmet

1. En klar överblick över genomförandet av programmet kräver att slutrapporten om genomförandet av det årliga programmet innehåller följande uppgifter:

a) Hur det årliga programmet genomförts med avseende på finansiering och verksamhet.

b) Hur långt man kommit i genomförandet av det fleråriga programmet och av prioriteringarna i förhållande till dess särskilda, verifierbara mål, med kvantifiering, om och när detta är möjligt, av indikatorerna.

▼B

c) Vilka åtgärder som har vidtagits av den ansvariga myndigheten i syfte att säkerställa genomförandets kvalitet och effektivitet, särskilt följande:

i) Åtgärder för övervakning och utvärdering, inbegripet åtgärder för insamling av uppgifter.

ii) En sammanfattning av de problem av betydelse som uppstått vid genomförandet av det operativa programmet och de åtgärder som vidtagits.

iii) Användning av tekniskt stöd.

d) De åtgärder som vidtagits för att informera om och ge offentlighet åt de årliga och de fleråriga programmen.

2. Rapporten skall anses godtagbar om den innehåller samtliga uppgifter som förtecknas i punkt 1. Kommissionen skall, inom två månader efter att ha mottagit alla uppgifter som avses i punkt 1, fatta beslut om innehållet i rapporten från den ansvariga myndigheten vilket skall meddelas medlemsstaterna. Om kommissionen inte yttrar sig inom den fastställda tiden skall rapporten anses vara godkänd.

KAPITEL X

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 52

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den gemensamma kommittén ”Solidaritet och hantering av migrationsströmmar” som inrättas genom beslut nr 574/2007/EG.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artikel 5a.1–5a.4 och 5a.5 b samt artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

De tidsfrister som avses i artikel 5a.3 c, 5a.4 b och 5a.4 e i beslut 1999/468/EG skall vara sex veckor.

Artikel 53

Översyn

Europaparlamentet och rådet skall på förslag av kommissionen göra en översyn av detta beslut senast den 30 juni 2013.

Artikel 54

Ikraftträdande och tillämpning

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

▼B

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2008, med undantag av artiklarna 14, 18, 19, 21, 22, 25, artikel 31.2, artikel 31.5, artikel 32, artikel 35.4 och artikel 52, som skall tillämpas från och med den 7 juni 2007.

Artikel 55

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna enligt fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.